



Гадавіны – гэта важна. Яны ствараюць нагоды, каб затрымацца на хвілінку, ацаніць плён мінулай працы. Гадавіны падказваюць, што мінулае, безумоўна, з’яўляецца важным, але ўлічваецца будучыня і планы, звязаныя з ёй, каб было магчыма ў радасці святкаваць чарговыя юбілеі.

Такая нагода, як 15-годдзе “Слова Жыцця” павінна ўспрымацца як падзяка за ўсё дабро, якое стала магчымым дзякуючы ўзнікненню каталіцкай газеты.

Дазвольце мне, дарагая Рэдакцыя і шаноўныя Чытачы, коратка ўзгадаць яе пачатак. Першы нумар “Слова Жыцця” выйшаў на пачатку сакавіка 1997 года, і ад гэтага нумара адлічваецца час існавання газеты. Але, хіба, яна “пачалася” на некалькі гадоў раней, ... у Рыме. Восенню 1994 года ў пасяджэннях Сіноду Біскупаў прымаў удзел наш гродзенскі Ксёндз Біскуп Аляксандр. Гэта тады падчас сустрэчы (я вывучаў там сродкі масавай інфармацыі) Ксёндз Біскуп уразіў мяне прапановай: “Прыедзь у Гродна і дапамажы нам заснаваць каталіцкую газету”. †

Я спачатку ўспрыняў гэта як жэст ветлівасці, але кс. бп Аляксандр “не адступаўся”. Ён раскажаў пра Касцёл на Гродзеншчыне, пра яго патрэбы і задачы, якія б ён бачыў для каталіцкага выдання. Паступова я пачаў разумець яго намеры, інтэнцыі і выгляд будучай газеты.

Касцёл і людзі Гродзеншчыны не былі для мяне чужымі. Зацікаўленасць планами Біскупа ўзрастала. Пасля заканчэння навучання ў мяне не было сумненняў: я як ксёндз буду працаваць у Гродне, буду спрабаваць выдаваць газету. Я паведаміў пра гэта кс. б-пу Аляксандру ў верасні 1996 года. Рэчаіснасць вельмі разыходзілася з уяўленнямі. Але хутка з’явіліся цудоўныя людзі, якія далучыліся да гэтай справы. У пачатках рэдакцыі бясцэннымі былі кс. Тадэвуш Крыштопik, а таксама спадарыні Данута Рапейка і Гэлена Вішнеўская. Нас падтрымлівалі ксяндзы прафесары з семінарыі і Дыяцэзіяльная курыя. Спраўдзілася правіла, што сапраўды Божыя справы заўсёды знойдуць падтрымку. Таксама і матэрыяльную. Усё гэта садзейнічала памятнаму дню, калі 15 гадоў таму ў гродзенскай друкарні я ўзяў у рукі першы нумар “Слова Жыцця”, каб адразу ж пасля гэтага ўручыць яго Ксяндзу Біскупу.

Сёння я дзякую Богу за гэты ўспамін і за гады працы ў рэдакцыі. Такімі важнымі былі галасы – званкі нашых чытачоў, знакі ветлівасці, супрацоўніцтва многіх, многіх людзей, як, хаця б, парафіян з Макараўцаў, якія з памяркоўнасцю ставіліся да свайго пробашча – рэдактара. Дзякуй Богу і людзям, што сёння газета такая сталая! Што вакол яе адбываецца столькі спраў, важных для карысці Касцёла на Гро-дзеншчыне і ў Беларусі! Да “паўналецця” не хапае толькі трох гадоў.

Усім, хто стварае “Слова”, пачынаючы ад кс. Паўла – Галоўнага Рэдактара, праз Рэдакцыйны Калектыў, аж да самага малодшага Чытача, я перасылаю сардэчныя пажаданні, каб гэтая газета была словам, якое робіць жыццё прыгажэйшым.